

Církev svedená světem

1 ... Ježíše Krista, Jeho Syna, byly nám dány všechny věci v Kristu zdarma. Pane, jsme Ti vděčni za tuto výsadu, která nám byla dopřána Tvou velikou, nejvyšší obětí, kterou Ježíš přinesl za nás na Golgotě, jenž nás smířil k tvému obecenství a přízni, věduce, že je psáno: „Zůstanete-li ve Mně, a slova má zůstanou-li ve vás, cokoliv byste chtěli, prostě, a stane se vám.“ Nuže, my jsme za to vděčni a prosíme, abys nám dal víru, abychom tomu mohli věřit ze všech sil.

2 Pomoz nám nyní, abychom odložili všechnu každodenní námahu, Pane, všechny starosti tohoto života. Každý od vrátneho po pastora, aby v našich myslích nebylo nic jiného než uctivé očekávání a naslouchání Svatému Duchu, že On k nám bude promlouvat, abychom mohli dosáhnout něčeho dobrého a během našeho společného shromáždění se o Tobě mohli více dovědět. Nebo, Pane, toto je ten pravý důvod, proč přicházíme v tento horký den. Promlouvej k nám svým živým Slovem a nechť Tvé živé Slovo v nás přebývá a zůstává, abychom nebyli podobni světu a svět nás neutvářel, ale abychom se měnili do podoby Syna Božího obnovováním našeho ducha. Ó, naše srdce se chvějí, když na to pomyslíme, a naše duše překypují radostí, v domnění, že se můžeme nazývat syny a dcerami Božími. A stojíme na opravdovém okraji Jeho druhého Příchodu. A všechny národy a říše se chvějí pod našima nohama, všechny věci světa pomíjejí, ale my víme, že jednoho dne přijde On a vezme nás do Království, kde nebude žádného konce a které se nikdy nepohne. Když pomyslíme, že jsme již nyní poddanými tohoto Království! Ó Bože, obřež Duchem Svatým naše srdce a uši obmytím vodou Slova, protože o to prosíme v Jeho Jménu a k Jeho slávě. Amen.

3 Chtěl jsem se dnes ráno přiblížit tomuto tématu. Vlastně jsem nechtěl mluvit o ničem jiném, když to měly být bohoslužby s uzdravováním, protože jsme oznámili, že mají být vydávány modlitební lístky od osmi do půl deváté nebo do devíti hodin. A já... Billy přišel domů před několika minutami a řekl, že zde téměř nikdo není a tak žádné lístky nerozdával. Proto budeme... uvažoval jsem, že si vezmeme tento text za účelem napravení církve. A chtěl bych mluvit na následující téma: Světem svedená církev. Budu číst z knihy Soudců, a sice šestnáctou kapitolu od desátého verše:

10 „Tedy řekla Dalila Samsonovi: Aj, oklamal jsi mne a lživě jsi mi mluvil. Prosim, oznam mi nyní, čím bys mohl svázán být?

11 Který odpověděl jí: Kdyby mne tuze svázali novými provazy, jimiž by ještě nic děláno nebylo, tedy zemdlím a budu jako kdokoli jiný z lidí.

12 I vzala Dalila provazy nové a svázala ho jimi, a řekla jemu: Filištínští na tě, Samsone. /Zálohy pak nastrojeny byly v komoře. I roztrhl je na rukou svých jako nitku.

13 Tedy řekla Dalila Samsonovi: Až dosavad jsi mne svodil, a mluvil mi lež. Pověz mi, čím bys svázán být mohl. Odpověděl jí: Kdybys přivila sedm pramenů z vlas hlavy mé k vratidlu tkadlcovskému.

14 Což učinivši, zarazila hřebem, a řekla jemu: Filištínští na tě, Samsone. A procítiv ze sna svého, vytrhl hřeb, osnovu i s vratidlem.

15 Opět řekla jemu: Kterak ty pravíš: Miluji tě, poněvadž srdce tvé není se mnou? Již jsi mne potřikrát oklamal a neoznámil jsi mi, v čem jest tak veliká síla tvá.

16 Když tedy trápila jej slovy svými každého dne, a obtěžovala jej, umdlena jest duše jeho, jako by již měl umřít.

17 I otevřel jí cele srdce své a řekl jí: Břítva nevešla nikdy na hlavu mou, nebo Nazarejský Boží jsem od života matky své. Kdybych oholen byl, odešla by ode mne síla má, a zemdlel bych a byl jako jiný člověk.

18 Viduci pak Dalila, že by cele otevřel jí srdce své, poslala a zavolala knížat Filištínských těmi slovy: Pojdte ještě jednou, nebo otevřel mi cele srdce své. Tedy přišli knížata Filištínská k ní, nesouce stříbro v rukou svých.

19 I uspala ho na klíně svém a povolala holiče, i dala oholit sedm pramenů vlasů hlavy jeho.

I počala jím strkat, když odešla od něho síla jeho.

20 A řekla: Filištínští na tě, Samson. Procítiv pak ze sna svého, řekl vyjdu jako i prvé, a probiji se skrze ně. Nevěděl však, že Hospodin odstoupil od něho.“

4 A nyní bych si přál přečíst text k tomuto tématu.

Nalezneme jej v knize Zjevení, 2. kapitole, počínaje veršem 21 do verše 23.

21 Ale dal jsem jí, aby pokání činila z smilstva svého, a však nečinila.

22 Aj, já uvrhnu ji na lože, i ty, kteří cizoloží s ní, v souzení převeliké, jestliže nebudou činit pokání z skutků svých.

23 A syny jejich zmorduji smrtí; i zvědí všechny církve, že jsem já zpytatel ledví i srdce, a odplatím vám jednomu každému podle skutků vašich.

Nechť Pán požehná čtení Jeho Slova.

5 Samson na počátku v podstatě vykročil správně, jako církev. Šel zprvu správným směrem. Začal takto a byl nazýván silným a statečným mužem. Zpočátku sloužil Hospodinu tím, že dodržoval Jeho Slovo, že následoval Jeho příkázání. A s církví se dělo podobně. Vykročila, tak říkajíc, pravou nohou. Zpočátku následovala příkázání Páně. A pokud Samson následoval Hospodina, Hospodin Samsona používal.

6 Bůh může zachovat a používat každého, kdo Ho bude následovat, protože to je Boží povinnost. A jestliže se odvrátíme od Božích věcí, potom nás už Bůh nemůže déle používat. Když ale jdeme neochvějně podle Božích příkázání, jestliže se vměstnáme do stránek Bible a uctíváme podle psaného Slova, uctíváme Ho v Duchu a v Pravdě Slova, potom Bůh může jednoho každého používat. Ale jestliže vás napadne obrátit se k něčemu jinému, potom Bůh tuto osobu nemůže déle potřebovat.

7 Tak nám Samson podává nádherný obraz dnešní církve. Na začátku, když vznikla církev, mohl ji Bůh používat, protože církev kráčela pilně podle příkázání Páně, dodržovala všechny Jeho soudy a zákony a vykonávala Jeho příkázání. A Bůh byl s církví. Přece se však

zdá, že se v církvi ukazují místa, ve kterých církev slábne.

⁸ Uvědomte si, že nejsme na pikniku, ale že jsme na bojišti. Mnozí lidé si jednoduše myslí, že když se stanou křesťany, že to je vše, co potřebují udělat a že je vše jednou provždy vyřízeno. Stanou-li se z nich křesťané, bude vše úplně jednoduché. To ať vás nikdy nenapadne. Neboť jsem se stal křesťanem, abych bojoval, abych bojoval dobrý boj víry. Stal jsem se křesťanem, abych šel do řad vojáků. Jsme křesťanští vojáci a musíme se cvičit a vychovávat a musíme znát všechny techniky nepřítele, abychom věděli, jak se opevnit a jak ten boj bojovat. A můžeme to dělat jen tehdy, když nám to Duch Svatý zjeví. Nemůžeme, táhneme-li do války, přijímat nic, co nám kde radí nějaký jiný národ. Nemůžeme přijímat jejich myšlenky. Ale musíme vzít naše vlastní nápady, způsobem jakým nás vede Duch Svatý, a jaké nápady nám daruje, protože On je Velitelem armády křesťanů.

⁹ Samson konal dobře, byl velkým mužem do té doby, dokud nezačal - řekli bychom, nezačal vybočovat. Pokud nezačal opouštět své vlastní území. A církev běžela dobře a byla opravdu v pořádku, dokud nezačala opouštět své území. Samson začal flirtovat a nezačal flirtovat s izraelskými dívkami, ale začal flirtovat s filistínskými dívkami.

¹⁰ A něco podobného, učinila církev. Ona se nezačala dvořit svým vlastním, šla za nevěřícími a začala flirtovat s nevěřícími. Právě v tom děláme velkou, jednu z největších chyb, jestliže církev začne dělat věci, které jsou nesprávné. Začala, jako Samson, obcovat ve špatné společnosti.

¹¹ Pokud Samson setrval ve společnosti Hospodina, konal správně. Ale jakmile začal flirtovat se špatnou společností, potom se dostal do obtíží.

¹² A přesně totéž se děje s církví. Pokud církev s uctivostí a denně následovala vedení Ducha Svatého, Bůh jí žehnal a zázraky a divy jí následovaly. Ale když začala obcovat se špatnou společností - se světem... Jednou z nejhorších věcí, kterou učinila - a to první, co učinila, bylo, že se začala organizovat, oddělila se od společenství s ostatními věřícími. Protože shledaly, že ony národy byly organizovány. Ale toto velkolepé evangelium přece není určeno jen jedné národnosti nebo jednomu národu. Je věnováno, každému, kdokoli chce, nechť přijde' - všem národům, pokolením, jazykům a lidem. Bůh neměl nikdy v úmyslu, abychom vytýčili hranice.

13 Ale lidé chtějí být takoví, oni se připodobňují, následují příklad a jdou po vzoru skutků tohoto světa, mluví jako on. Chtějí dosáhnout úspěch takovým způsobem jako on. Ale nikdy nemůžeme docílit úspěchu, budeme-li dělat cokoli, co dělá svět. Můžeme být úspěšní, jestliže následujeme Jeho příkladu. Je to nemožné, bude-li nám příkladem tento svět. Jestliže společnost vyrábějící cigarety zaznamenala svůj největší úspěch pomocí televize a výrobci piva a whisky zaznamenali obrovský úspěch za přispění televize, tak to ještě vůbec neznamená, že církev dosáhne svého úspěchu pomocí televize. Úspěch církve spočívá v kázání evangelia, v moci Boží a projevech Ducha. Nemůžeme říci, že když televize přinesla cigaretové společnosti toto a ono a ostatním společnostem tamto. My přece nemáme Písmo, které by nám říkalo, že bychom se měli pokoušet připodobňovat se těmto lidem. A pokud to budeme dělat, mohli bychom k sobě určitě přitáhnout mnoho lidí. Ale to není to, k čemu nás Bůh povolal. A myslíme si, že když máme všechno barvitě, vysoko létáme, velkolepé organizace, které nechaly uskutečnit velkolepé ohňostroje, že to je úspěch. Vždyť každým dnem umíráme ve stoje, řečeno duchovně! Kdybychom měli dnešního rána sílu 10 milionů mužů a Duch Svatý by nebyl s námi, potom bychom na tom byli lépe, kdyby s námi byla síla jen deseti mužů s Duchem Svatým. Nemůžeme se připodobňovat světu.

14 A jednou z prvních věcí bylo, že se církev organizovala. První organizací byla katolická církev a poté přišla církev luteránská. Když se v katolické církvi organizovali, aby z ní udělali organizaci, ozval se jednoho dne výkřik: „Filištínští na tě, Samsoně!“ A Samson přetrhl svazky houžví katolické církve, a Martin Luther vystoupil do popředí s organizací.

15 Potom spoutali církev jinými provazy, jako to udělala Dalila. I začali... místo toho, aby měli muže povolane Bohem, muže, kteří by byli povoláni Duchem Svatým - možná takové, kteří ani neznali abecedu, ale znali Krista. Pak se církev stala elegantní a moderní jako političtí řečníci. A oni museli svým kazatelům dát doktorské tituly. Každý musel být doktorem bohosloví. To byl další provaz ke spoutání církve. Muži odcházejí do světa a studují, každý seminář se pokouší vychovat lepší absolventy, tak aby se jejich církve mohly chlubit: „Náš pastor je doktorem bohosloví“ A co dělají tito? Jeden se pokouší mít větší vědomosti než ten druhý. Ale to v Božích očích naprosto nic neznamená.

¹⁶ Je tedy zbytečné, aby se kdokoli pokoušel zalíbit se Bohu pomocí světské moudrosti. To je ohavnost v Božích očích. Bohu se nikdy nebudeš líbit se světskou ctižádostí a poznáním, protože tyto stojí v nepřátelství proti Bohu, říká Písmo. To nejde.

¹⁷ A každý jeden se pokouší mít všechny znalosti. Oni jen vědí, co činit a jak je nutno mluvit a je to jen politická řeč namísto poselství Ducha Svatého, dokázaného mocí, která zapadá hluboko do srdcí lidí a odhaluje hřích. Oni jsou vycvičeni k politickým projevům, ale to my přece nepotřebujeme. Pavel řekl, „A má řeč a mé kázání nebylo v přesvědčivých řečech lidské moudrostí, ale v dokázání Ducha a moci.“ Toto přineslo evangelium projevující sílu Ducha Svatého. Ale všichni tito lidé jdou studovat na tyto semináře a nabývají velké vzdělanosti v tom, jak se postavit před lidi, jak se musí chovat, jak se musí oblékat, jak se musí pohybovat a nikdy nesmí používat nesprávnou gramatiku. Tedy, toto vše je v pořádku, pokud jde o politický projev, ale my přece nejdeme za okouzujícími lidskými slovy. Pavel řekl: „A řeč má a kázání mé nebylo v slibných lidské moudrosti řečech, ale v dokázání Ducha a moci.“ Nepřicházíš dobře volenou a formulovanou řečí, neboť tvoje moudrost nebo důvěra by se zakládala na moudrosti lidské. Ale ono přichází jako projev moci z mrtvých vstalého Krista. To je to evangelium. Poznat Jej v moci Jeho Zmrtvýchvstání.

¹⁸ Každý se snaží myslet, že je o něco chytřejší než ti druzí, každá denominace. Metodisté by chtěli říci, my máme nejchytřejšího muže. Baptisté by chtěli říci totéž i církev Kristova a tak dále, oni všichni! „My jsme nejchytřejší. My... Naši... naši lidé, nesouhlasíme s tím, aby obyčejní lidé šli a kázali evangelium.“ Ale oni si je vyberou. (O, Bože, buď milostivý.) Vyberou si je; jestliže souhlasí s nějakou určitou doktrínou, potom je do té církve přidělí. Bůh se ho žádným způsobem nemůže dotknout. Chtěl bych, aby mi ten, kdo mi říká, že byl vyvolen Duchem Svatým, aby to byl někdo, koho Bůh vzbudil a ne ten kdo byl vybrán lidmi nebo denominací.

¹⁹ Veškeré poznání... říkají: „Ó, my o tom víme všechno“ a někteří z nich neznají ani abecedu Ducha Svatého. Oni to popírají.

²⁰ To mi připomíná malou knihu, kterou jsem kdysi četl v Kalifornii, přibližně před deseti lety. Nalezl jsem ji v jednom starém knihkupectví. Zapomněl jsem, kdo byl jejím autorem. Byla to jenom malá knížka za 10 centů, ale byla duchaplná, i když byla napsána tak, aby se vlastně zdála veselá a chytrá. Ale našel jsem v ní něco, co pro

mě znělo jako Boží poselství. A jedna z malých povídek začínala takto: Jednoho rána v jednom velkém kurníku byl jeden malý kohout, který si myslel, že jenom on ví všechno. A tak vyletěl na bednu a udeřil 4 nebo 5 krát svým malým zobákem do bedny, zvrátil hlavu dozadu a zakokrhal tak, jak jste ještě nikdy neslyšeli kohouta kokrhat. A tím upoutal pozornost ostatních a řekl: "Dámy a pánové tohoto kurníku, chtěl bych k vám dnes ráno promluvit o velkém vzdělávacím programu, který jsme vymysleli." Řekl: „Toto studium vyžadovalo mnoho poznatků,“ posunul si přitom malé brýle na svém zobáku a řekl: „Rozhodl jsem se, že se my kuřata můžeme zdokonalit tím, že budeme mít více znalostí. Proto si ode mne nechte říct, že budeme-li hrabat a pracovat v určitém chlévě nebo jámě, pak nalezneme jistý vitamín, který způsobí, že budeme lépe kokrhat (a kdákat) a budeme mít krásnější peří. A, ó, nechte si říci, že se potom zdokonalíme ještě v mnohém.“

21 A ta kuřata s jejich malými červenými hřebínky kdákala a říkala: „Není to milé?“ A určitě ho obdivovala. „Ó, je to tak skvělý kohout.“ Připomíná mi to některé kazatele z těch seminářů: „Jak skvělý muž. Nepotřebujeme se honit s těmi jinými kuřaty, měli bychom raději všichni jít s ním.“

22 Avšak předtím, než tento malý chlapík mohl ukončit svoji řeč, objevilo se zde jiné malé kuře, které nemělo tak lesklá pera, přiběhlo z opačné strany dvora a řeklo: „Chlapci, počkejte okamžik! Právě jsem slyšelo nejnovější denní zprávy z rádia. Cena kuřat stoupla o 4 centy za libru, všichni půjdeme ráno na porážku! Co nám budou platné všechny tvoje vědomosti?“

23 Bratří, co nám přinesou všechny vědomosti, které nashromáždíme? Jsme metr osmdesát velký kus hlíny. Všichni každou minutu centimetr za centimetrem umíráme. Naše znalosti nic neznamenají. My chceme znát Jeho, ale oni se věnují takovým věcem.

24 Právě tak, jak jsem se před časem zmínil o jistém malém kanárkovi, který si myslel, že zná všechno, co je třeba znát a že zná tolik, že může ostatním říci vše o lidském bytí. A tak vyletěl nahoru na svou klec a začal vykládat o lidském bytí a o všem, co o tom věděl. Pojednou tam přišel nějaký profesor a pronesl k němu několik vysoce uhlazených slov a ten malý kanárek zamžoural očima a sklopil hlavu. On měl oči a mohl tedy profesora vidět. Měl uši a mohl ho slyšet. Ale jistě nemohl rozumět tomu, o čem mluvil. Proč? Protože měl mozek kanárka. Jen ptáčí mozek. To je vše, co měl. Neměl lidský mozek, proto

nemohl myslet jako lidé.

²⁵ A stejně tak člověk nemůže uvažovat jako Bůh. Jste lidé a všechno lidské vědění není nic jiného, než jako ten mozek kanárka. Všim, co činíte, si jen sami sobě škodíte. Museli byste mít mysl Kristovu.

²⁶ Lidé jdou a vstupují do organizací a znovuzrození nahrazují podáním ruky, pokoušejí se znovuzrození obejít. Oni si znovuzrození nepřejí. A vědí, že to vyučujeme v Bibli, tak to chtějí něčím nahradit. A letniční jsou právě tak špatní, chtějí-li něco nahrazovat. Chtějí to dělat na úrovni, aby to byla třída. Musí to být společensky „na úrovni“. „Budeme si podávat ruce a připojíme se k církvi a budeme pokropeni nebo ponořeni nebo něco podobného.“ Obávají se znovuzrození. Někdy si myslím, že se toho obává i Branhamova modlitebna.

²⁷ Tedy, my všichni víme, že narození, bez ohledu na to kde, za jakých okolností, jsou to vždycky potíže, ať se dítě narodí na slavníku nebo na tvrdé podlaze nebo v růžově vymalovaném pokoji na klinice, jsou to vždycky každopádně trable. Narození telete, narození kohokoli jiného, jsou to jen samé trable.

²⁸ A znovuzrození není nic jiného než trable. Ale lidé jsou tak svrablaví: „Půjďme tam, kde si podáme ruce. Půjďme tam, kde nekřičí a nenaříkají a nebuší do oltáře a nevolají.“ Chtěli byste být příliš lidští. Je nám zapotřebí zrození, odumřít, aby se mohl zrodit život.

²⁹ Semeno, stará brambora, sadbová brambora - vezmi tyto brambory a dej je do země. Než získáš nové brambory, musí tyto staré brambory shnit. Zrno nemůže vytvořit nový život, aniž by předtím shnilo.

³⁰ A muž nebo žena nemohou být nikdy znovuzrozeni, dokud jejich intelekt a jejich vlastní já nezetlí, neodumře, odumírajíce za křiku u oltáře povznášejíce se ze špíny. Kde z tebe odpadne veškerá naškrobenost, kde dojdeš znovuzrození skrze Duchu Božího. Nezajímá mne, zda křičíš, mluvíš v jazycích, skáčeš nahoru a dolů, děláš kotrmelce jako kuře bez hlavy; rodí nový život! Ale my jsme to nahradili něčím jiným. Chtěli jsme toho dosáhnout klasickým způsobem. Samozřejmě.

³¹ Onehdy, jednou v pátek, jsme šli, já a moje žena, nakupovat. Nechtěl bych na to stále narážet, ale když jsme šli ulicí, musel jsem otáčet hlavu z jedné strany na druhou, „nahé ženy!“ Slíbil jsem Bohu,

když jsem byl slepý a když On mě uzdraví, tak, že se budu dívat jen na správné věci. A mám ve svém voze pověšený malý křížek. A když něco podobného vidím, podívám se na ten křížek a řeknu: „Ó Bože, to je moje Útočiště!“ Když hledím na ten křížek.

³² Viděl jsem ty ženy. Meda řekla: „Neviděli jsme dnes jedinou ženu v šatech.“ A řekla: „Billy, podívej se tamhle na tu ženu s tím úzkým pruhem kolem horní části jejího těla“ a řekla: „A chceš mi říci, že ta žena neví, že je to špatné?“ řekla: „Jestliže neví, že je to špatné, pak není při zdravém rozumu.“

³³ Odvětil jsem: „Okamžik miláčku. Je Američanka a chová se tak jak Američanka.“ řekl jsem: „Nedávno jsem byl ve Finsku, miláčku.“

³⁴ A vyjádřil jsem své pochybnosti před člověkem, který mě zavedl za doktorem Manninenem. Šli jsme do zdravotních lázní, kterým se říká sauna, a oni tě posadí dovnitř a lijí na tebe horkou vodu, nebo lijí vodu na horké kameny, a to vyvolá pocení. Potom tě nechají skočit do ledové vody a potom zpět. Potom tě vezmou do místnosti, kde jsou ošetřovatelky, ženy, které ty muže (a ti muži jsou nazi) vydrhnou a pošlou zpět do bazénu. Nechtěl jsem tam jít. A řekl jsem: „Doktore Manninene, to je špatné.“

³⁵ On řekl: „Dobrá tedy, reverende Branham, je to špatné. Ale co potom pokud jde o vaše americké lékaře, kteří nechají ženu svléknout do naha, položí ji na stůl a prohlížejí všechny její pohlavní orgány? A co vaše ošetřovatelky v nemocnicích?“

³⁶ Řekl jsem: „Promiň, bratře Manninene. Máš pravdu.“

³⁷ Co je to? Je to takový zvyk. Když jsem byl v Paříži, stěžl jsem mohl uvěřit, že toalety pro muže i ženy jsou společné. Nemohl jsem pochopit, že sociální zařízení podél silnic jsou společné jak pro muže, tak i pro ženy. Nemohl jsem pochopit, že když si šly ženy na pláž zaplavat - mladík a jeho dívka, že tam nejsou šatny, že si jednoduše svléknou všechny oděv do posledního kousku, otočí se, navléknou si takovou malou roušku a jdou plavat, ale je to tak. Nevěnují tomu žádnou pozornost. Ve Francii je to normální.

³⁸ V Africe se procházejí ve stepích muži i ženy, mladí i staří, bez jakéhokoli oděvu. Nikdy neslyšeli o toaletě nebo o něčem takovém, nikdy se neschovávají před zraky druhých. Ale oni nic jiného neznají. Oni neznají rozdíl. Jsou to mravy různých národů.

³⁹ Ale já jsem řekl: „Miláčku, my se lišíme. Pocházíme z jiného

národa. Jsme zde poutníky a cizinci, to je to, a proto nám tyto věci připadají tak špatné.“ Proto se v Bibli říká: „Ti, kdo takto mluví, dávají najevo, že touží po vlasti.“

⁴⁰ Muž nebo žena v Itálii, Francii, v Africe nebo v jakémkoli jiném národě, kteří se kdy znovuzrodí z Ducha Svatého, nečiní tyto věci. Nebudou nosit tyto oděvy. Nebudou se tak chovat, neboť pocházejí z jiného národa, jehož Panovníkem a Stvořitelem je Bůh. Pocházíme z nebe! Duch, který je v tobě, usměřňuje tvůj život. Jestliže jsi Američan, budeš jednat jako Američan. Jsi-li Francouz, budeš se chovat jako Francouz a kritizovat ty ostatní. Jestliže jsi z Boha, budeš konat, tak jak to dělají v nebesích, protože tvůj Duch přichází shora a řídí tě.

⁴¹ Dávejte nyní trochu pozor! V Písmu ti, kteří hledali tuto novou Vlast, jednali jinak. Vyznávali, že jsou poutníci a cizinci. Avšak z Kainovy strany se stali uprchlíky a odpadlíky. Ale křesťané byli poutníky a cizinci. Uprchlík nemá domov, odpadlík je hrozná osoba. Ale poutník je něco skutečného a ze skutečné země, v jiném národě se pokouší najít svoji cestu Domů, vyznáváje svým životem, že má v sobě něco, že pochází z jiné země. V tom vězí pravá příčina.

⁴² Ale ti lidé, kteří tak dosud činí, ti lidé, kteří nosí takové věci... dovolte, abych vám řekl: Když jsem viděl v Jižní Africe 30 000 primitivních pohanů, nahých, obnažených domorodců. Šestnácti, osmnácti, dvacetiletá děvčata, chlapce bez jakéhokoli kousku oděvu, stojící tam s blátem na obličejích a pomalovaných, s kostmi prostrčenými jejich nosy a dřevěnými destičkami visícími na jejich uších a s křížem z lidských kostí, nebo nějakými kostmi v jejich vlasech, ověšené zvířecími zuby, nahé jak přišli na tento svět a oni to nevěděli. Ale když přijali Krista a padli na tvář a přijali Ducha Svatého, povstali a zkřížili zahanbením paže před svými nadry, když odcházeli, hledali šat, aby se přioděli. Proč? Stali se poutníky a cizinci pro tento svět. Haleluja! Zbavili se ho! Ano.

⁴³ Ó ano, tito lidé se sami nazývají křesťany. Patří k církvím. Odcházejí a říkají: „Jsme metodisté, jsme baptisté, jsme letniční, jsme adventisté sedmého dne, jsme toto a ono a tamto.“ To s tím nemá vůbec nic společného. Tvůj duch, život, který je v tobě, tě řídí a říká ti, co jsi. Ježíš řekl: „Po ovocích jejich, poznáte je.“

⁴⁴ Církev se stala taková, jako byl zprvu Izrael. Viděli, že všechny pohanské národy mají krále. Bůh byl jejich králem. A oni viděli všechny ty pohanské národy mající krále, tak se chtěli chovat jako pohanské

národy a koupili si krále. A když to učinili, dostali se do těžkostí. Postupně to začalo vnikat. Postupně do nich začal vnikat svět. Nakonec to skončilo Achabem. Jeden král k tomu udělal krok dál a ještě dál, a nakonec z toho národa vymačkali život. A je tomu vskutku tak! A když přišel pravý Král, oni Ho nepoznali.

⁴⁵ To je totéž, co udělala církev. Vidíte, osvojila si... Tady jsi. Osvojila si politiku, vzdělání. Osvojila si organizace společnosti, vzdělání.

Osvojila si organizace, sdružení, velké církve, a kazatele vysokých kněžských hodností. A když přichází pravý Král, oni Ho nepoznávají a křičí samého Ducha Svatého, který je jejich Králem. Oni Ho neznají, ale posmívají se Mu a tropí si z Něj žerty. Jako to činili lidé svému Mesiáši, právě tak to činí církev svému Mesiáši. Oni to neví. Duchovně neprohlédli, protože se tak nechali přesvědčit svými očima a tím co vidí - velkými stavbami - pokoušejíce se připodobňovat světu. Nikde nejsme vybízeni, abychom se připodobňovali světu. Jsme vybízeni, abychom se pokořili.

⁴⁶ A je jen jedna většina, a ta je v Bohu. A dnes mezi evangelisty, uzdravovateli, na misijním poli vládne rivalita. Jsou si konkurenty. Jeden říká: „Nuže, díky Bohu, přišly takové tisíce. Mám větší shromáždění než vy!“ Jaký je v tom rozdíl! Máme-li jednoho nebo jeden milion, jaký je v tom rozdíl? Jsme věrni Bohu? Jsme věrni Jeho Slovu? Obstojíme ve zkoušce Ducha Svatého? Je to tak pravda? To je to hlavní!

⁴⁷ Ale my děláme s Bibli kompromisy - spousta našich letničních dělá kompromisy se základními učenými Bible. Tu je... Nechtěl bych zranit vaše city. Jsem ve své vlastní církvi a cítím, že bych mohl ve svém sboru něco vykonat, protože zde káži evangelium. Ale jsou zde desetitisíce letničních kazatelů, kteří vědí, že v Bibli není nic takového jako křest ve Jméno, Otce, Syna, Ducha Svatého. Vyzývám arcibiskupa nebo kohokoli jiného z nich, aby mi ukázal, kde vůbec někdo někdy křtil ve Jméno Otce, Syna, Ducha Svatého? Ale oni dělali kompromisy, protože to tak požadovaly organizace. Není jediné osoby v Novém zákoně ani v následujících 300 letech, že by se křtilo jinak než ve Jméno Ježíše Krista. Co to tedy je? Organizace. Ta to učinila, činíce kompromisy!

⁴⁸ A dnes zrušili všechny, kteří pracovali na ulicích. Vzali pryč bubínky z církve. Vzali pryč z církve všechnu slávu a nahradili je kázáním lidí ze semináře, kazateli s kohoutími hřebínky, v uhlazené

společnosti a jejich ženy nosí krátké kalhoty a přiléhavé šaty a muži kouří cigarety a hrají karty a mluví sprosté vtipy. To je ohavnost v očích Božích. Víím, že to zní drsně, ale je čas, aby někdo něco řekl! Kompromisy, slevování, jednat jako svět.

49 Nezáleží mi na tom, zda zůstanu osamocen a nebudu mít nikoho kromě Boha. Budu kázat a hájit Pravdu Boží Bible. Jestliže zemřu, stále za tou Pravdou budu stát. Určitě. Přejeme si Pravdu! Nebudu posuzovat podle církve, ale chci posuzovat podle Slova Božího.

50 Jistě jste si všimli, že Dalila věděla, že Samson má sílu. Ale nevěděla, v čem ta síla spočívala. Nemohla rozpoznat, o jakou sílu se jedná, ale byla zde nějaká velká síla, kterou Samson vlastnil a ona ji chtěla objevit. A Dalila začala svádět Samsona svojí krásou. Ó, oblékla se opravdu sexy a předváděla se před ním, jako někteří dnešní mladiství a tak dále, jako striptérka. A jestliže jednáte obdobně - striptýz, snažíte se k sobě přivábit Samsona.

51 To je totéž, co svět udělal církvi. Kde je nyní tvoje velká síla?

52 „Dobrá, jestliže se zorganizujeme, zlomí to tu sílu.“ Katolická církev to udělala.

53 „Filištínští na tě, Samsone.“ A přišel Luther.

54 Potom se znovu zorganizovali: „Jestliže mne svážete jinými provazy, to mne zadrží.“ Udělali tak.

55 „Filištínští na tě, Samsone!“ Co se stalo? Přišel Wesley a přetrhal provazy.

56 „Nyní jsi mne opět oklamal. Nevíš, Samsone, že tě miluji? Dobrá, řekni mi pravdu, kterou máš v srdci.“

„Dobrá, svaž mne jinými provazy.“

57 „Dobrá, tak to učiníme.“ Co to je? To je provaz denominace.

58 „Jestliže mne necháš na pokoji, abych byl prost každé denominace, pak ti mohu říci, jak mne zlomíš.“ Pak vystoupili letničníci. Kde je tvoje síla? „Filištínští na tě!“ A on roztrhal pouta znovu.

59 Ale co se přihodilo nyní? Přišlo to na letničnické ty velké pastory velké doktory teologie, velké muže. Dostalo se jim právě tolik vzdělání a rituálu jako se dostalo metodistům nebo baptistům nebo kolik se dostalo komukoli z těch ostatních. Jděte do nějaké církve a neuslyšíte „Amen,“ vše je chladné jako skupina Eskymáků přímo ze severního

pólu. Studené, lhostejné. „Filištínští na tě, Samsone!“

60 Filištínští na tě, Ameriko! Kde je jednota ducha? Kam se poděla jednota? ‚Boží sbory‘ a ‚Sjednocení‘ a ‚Církev Boží‘ a tito a další a další, každý s jiným ‚ismem‘, jeden s takovým, druhý s jiným. Jsme tak roztrženi, takže můžete jít do nějakého města, abyste tam konali probuzenecká shromáždění, jestliže to jedna církev podporuje, potom se toho ostatní ani nezúčastní. Komunisté na tě Ameriko!

61 Kde je naše síla? Kde je naše sláva? Co se to děje? Protože jsme šli za lidským věděním, místo za silou Boha. Proč, oni dostali... naši kazatelé a všechno je tak strnulé a naškrobené, a nás zorganizovali, a také jsme se stali tak naškrobení a strnulí, a lidé... Už nikdy neuslyšíte hlasité zvolání v církvi. Neuslyšíte už nikoho zaplakat! Lavice kajícíka byla dána do sklepa. Už není Boží sláva v církvi. Vše co můžeme, je, posadit se dozadu, strnule jak je to jen možné. Nejsme svobodní. Jsme spoutáni. Dábel svázal církev živého Boha svými novodobými démony. Taková je pravda! Už není více moc v církvi, už není více svobody. Lidé jsou tak naškrobeni a upjatí. Proč, Bůh může přijít k letničním do jejich středu a dokázat, že On je Bohem a ukázat znamení svého Zmrtvýchvstání - a jimi to vůbec neotřese. Sláva! To je přece hanba. Procházím zemí, Bůh koná, dělá znamení a lidé sedí a říkají: „Tedy, myslím, že je to v pořádku. Ó, myslím, že se něco takového může stát!“ Nehne to s nimi! Proč? Jsou svázáni Dalilou - světem. Jsou v poutech.

62 Ted', oni je dostali, svázali je do konfederace (do svazu). „Filištínští na tě Samsone!“ Co s tím uděláš?

63 „Ó, máme velké denominace.“ Jistě že. „Máme více členů než kdy předtím.“ Ano ale kde je Duch? Kde je Duch Svátý?

64 To je to co učinil dábel. Dostalo se to do církve. Přemáhalo to církev. „Pojď ke mně; já ti tady dám velkou církevní budovu, pokud jen uděláš tohle. Pokud se jen zbavíš toho fanatického kazatele, kterého máš, a najdeš muže, doktora Bohosloví, který má nějaký rozum, postavíme pěkně velkou klasickou církev a budeme jako ti ostatní.“ Styď se. Raději mějte muže, který nerozezná kávové zrna od fazole, ale je naplněn Duchem Svátým, který skrze moc od Boha neuzavírá žádné kompromisy!

65 Ó, vše se stalo tak upjaté, že propukne-li, nějaký bídný svatý ve shromáždění a promluví v jazycích, nebo trochu zakřičí, nebo dělá něco podobného, ostatní se otáčejí a jsou zvědaví: „Co to bylo? No jé?

To sem musel náhle vniknout nějaký fanatik!“ Vy víte, že je to pravda. Přijdou-li nějakí chudí svatí a s radostí pozvednou ruce, lkající budou oslavovat Pána a někdo na zvěstování evangelia zvolá ‚Amen,‘ pak ti ostatní se na něj zvědavě ohlížejí, co to vlastně řekl. To jsou letničníci! Co se děje? Vy se chováte jako metodisté, ti jako baptisté a ti si zase vzali příklad z katolíků. A katolíci si vzali příklad z pekla! A všichni dohromady podle pekla. Přesně tak!

⁶⁶ Dalila vás svedla do velkých církví s jemnými vzdělanými duchovními, do lepší vrstvy „Nyní, víte, támhleten je milionář, kdybychom ho tak mohli získat, aby vstoupil do našeho sboru.“ Ó! Jé! Jestliže není znovuzrozen, potom si nezaslouží tam být. Nezáleží mi na tom, zda má milion dolarů, má-li 40 Cadillaců, cokoli by to bylo, musí být znovuzrozen, musí se ponížít k znovuzrození a být obnoven skrze Ducha Svatého a vyjít odtamtud znovuzrozen - usmrkaný (promiňte mi) lkající a křičící a jednající po vzoru všech ostatních a pak žít životem, který bude důkazem toho, že To obdržel. Amen. To je to, co potřebujete.

⁶⁷ „Samsone, Filištínští na tě!“ Komunisté na tě. Svět na tě. Dábel na tě.

⁶⁸ Přicházejí a vidí Ducha Božího činit zázraky a konat skutky Jeho Zmrtvýchvstání, které Ježíš zaslíbil; říkají: „Víte, myslím, že bratr Branham má spoustu mentální telepatie. Můj pastor říká, že ji má od ďábla.“

⁶⁹ Ty ubohý, pokrytecký, naleštěný bezvěrče, ty vlku v ovčím převleku, Ježíš řekl, „Kdybyste Mne poznali, poznali byste i den, Mého navštívení.“ Ale máte skupinu Saulů, kteří se z vás snaží udělat takové, jako ti ostatní na světě.

⁷⁰ Chceme skupinu Božích mužů, kteří nebudou uzavírat kompromisy se Slovem, ale kázat Pravdu a trvat na křtu Duchem Svatým.

⁷¹ Ale co učinil svět? Oholil všechnu vaši sílu. Narodili jste se jako Nazarejští, letničníci, ale svět určitě vaši sílu oholil. Nyní jste právě tak strnulí jako všichni ostatní.

⁷² Co máme dělat? Co se má stát? Existuje jedna chvályhodná věc, kterou by myslím, bylo možno tento text zakončit.

⁷³ Pokud byl Samson svázán, nemohli jsme dosáhnout probuzení. Naslouchejte našemu věrnému bratru Billymu Grahamovi: „Probuzení

v našich dnech!“ Naslouchejte volání, Orala Robertse: „Probuzení v našich dnech!“ Naslouchejte těm ostatním: „Probuzení v našich dnech!“ Jak můžeme dosáhnout probuzení, jsme-li spoutáni? Svázali jsme Ducha Svatého svými organizacemi a tradicemi a nemůžeme mít probuzení Ducha Svatého. Amen. Víím, že to pálí, právě jak to počasí, ale je to pravda. Jak můžeme mít probuzení skrze Ducha Svatého, když jste tak svázáni a takoví strnulí. Bible říká: „Majíce způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce.“ Moc čeho? Moc organizace? Moc světa? Moc církve? Moc Ducha Svatého. To je to tajemství církve. A když církev přijala za své vzdělané kazatelé, a velké budovy a nádheru namísto starodávného Ducha Svatého, byli by učinili lépe, kdyby byli opět misionáři. Amen. Pravda. Jak chcete probuzení v Duchu Svatém, když Jej lidé uhašují a svazují a bojí se Ho? V tom vězí celá potíž.

⁷⁴ „Filištínští na tě!“ Ale máme jednu požehnanou naději - zatímco byl Samson v žaláři...

⁷⁵ Co bylo to první, co učinili poté, co ho lapili? Nejdříve ho spoutali. Odňali mu sílu, odhalili jeho tajemství. Objevili tvoje tajemství. Svět odkryl vaše tajemství. Nyní se vy ženy zbavujete svých vlasů, právě tak jako svět. Vy muži, všichni jdete a jednáte, jako jedná ten svět. Všechno je v pořádku, vyprávíte žerty a sprosté vtipy a vycházíte ven a vykouříte si několik cigaret a řadíte s ženami sousedů a podobné věci, malé společenské přípitky, abyste si zachovali svá pracovní místa. Raději bych ležel na bříše, jedl suchary a pil vodu, ale zůstal čistý, neposkrvněný před Bohem, než abych dělal kompromisy kvůli jakémukoli druhu zaměstnání. Tak je to správné. To je pravda. Zůstat věrný Bohu.

⁷⁶ „Samson, Filištínští na tě!“ Branhamova modlitebno - zesvětštění se plíží do tvého středu. Co s tím? Prozradil jsi své tajemství! Prozradil jsi své tajemství, které ti Bůh tenkrát dal, když ses před několika lety válel v pilinách. Nechal ses o to obelstít za cenu společenského formálního uctívání. Co se vám stalo? Bůh může sestoupit a učinit zázrak a procházet přímo shromážděním a zjevovat lidem tajemství jejich srdcí a vůbec všechno a uzdravovat nemocné a postižené a dělat znamení a činit zázraky a kázat své Slovo skrze Ducha Svatého tak tvrdě jak jen možno. A lidé říkají: „Nuže, myslím, že je to správné. Rádi si to někdy poslechneme, jestliže nebudeme příliš unaveni!“ To je Branhamova modlitebna. Filištínští na tě.

⁷⁷ Když... při kázání Slova bylo zvykem, že staří svatí se slzami v očích se zvedali na svých nohách a kráčeli vzlykajíce, aniž by

pronesli jediné slovo, jen chodili dokola, dvakrát nebo třikrát, a pak usedli naplnění Duchem Svatým! Slovo je nasýtilo. „Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.“ Filištinští na tě, Branhamova modlitebno! Filištinští na vás, letničnící!

78 Filištinští vás zajisté dostali! Vás ostatní již dlouho předtím, když jste se tak zorganizovali, že mezi vás nemohlo nic sebe nepatrnějšího proniknout, pokud jsi nebyl presbyterián, baptista, metodista, katolík nebo někdo jiný. Nechtěli jste s ostatními mít nic společného.

79 Takže, probuzení v dnešních dnech? Jak jej můžeme dosáhnout, když pravý Dárce probuzení je svázán světem? Bůh nevejde tam, kde je svět, na to se můžete spolehnout! Jestliže se spolčíte se světem, potom je vše ztraceno. Jestliže do sebe necháte vniknout svět, začnete jednat jako svět, pak jste vyřízeni, ale jestliže se zbavíte všech světských pout a přijдете k Bohu, Bůh vás bude používat do té doby, dokud nezačnete znovu se světem flirtovat.

80 V tom je ta jediná naděje, kterou mám dnešního rána, a právě zde chci vložit moje poselství: „Zatímco byl Samson spoután, narostl mu nový porost vlasů.“

81 Bože, sešli nám ještě před koncem času jinou církev, aby do ní mohla vstoupit moc Ducha Svatého v projevech Ducha, a Marek 16 bude provázet tuto církev, Skutky 2,4; Skutky 2,38 a toto vše bude spolu v pravdě církev provázet. Budou ji provázet veliká znamení a zázraky! Zatímco jsme ve vězení, Bůh zajisté někde nechal vyrůst nový pramen vlasů pro poslední velký boj. Můžeš to být ty, můj křesťanský příteli, a dnešního rána zde, možná, tvoje síla začíná růst. Modlím se, aby toto poselství dnes ráno, i všude tam kde je přenášeno, důvěřuji, že toto poselství pomůže přinést vitamín do vašeho systému, aby nechalo vyrůst duševní sílu a opět ji vrátilo do vašeho života. Skloňme naše hlavy a modleme se.

82 Ó Pane, Bože, Stvořiteli nebe a země, Dárče věčného života, Dárče každého dobrého a duchovního daru, vezmi dnešního rána tato slova, a umísti je do srdcí a zalévej je, Pane. Nechtě se všichni za tyto věci modlí, vidouce, že svět zlákal církev a nakonec odkryl její sílu, našel tajné místo, odkryl, v čem spočívá její tajemství a oholil je. Zmocnil se lidí, kteří kdysi provolávali vítězství, dosáhli vítězství, a on je oholil, aby zůstali ve středu večer doma a dívali se na televizi. Vzal radost z jejich srdcí a dal jim více lásky pro svět než pro Boha. Dal jim

více světa, pro světské... více žádosti po světských zábavách, než touhu po kázání evangelia. Jestliže zde není velká hudební skupina a spousta dovádění a hulákání a řádění, pak už více nestojí o staré evangelium, které přináší slzy radosti do duše, které přináší zpět Boží uzdravování a které obnovuje apoštolské dary v církvi, které přináší z mrtvých vstalého Krista, dnešního Mesiáše.

⁸³ Ale právě tak jako byl Izrael spoután svými králi, že nemohl následovat svého pravého Krále a když ten pravý král přišel, nepoznal Ho, právě tak je tomu dnes. Ó Pane, Bůh Slávy se zjevil v podobě Ducha Svatého a Pane, oni to neví. Oni to nepoznali. Jsou tak důkladně zorganizováni, že tomu nerozumí, protože se to neděje v jejich organizaci. Pane, toto je dílo ďáblovo, který toto lidem způsobil.

⁸⁴ Necht' Samson Boží, necht' lidé pravého srdce, kteří touží a lkají a snažně prosí, ať vytrvají, necht' u toho zůstanou, Pane, než tento nový porost nevyroste, pokud opět nepřijde ta radost na Sión a vpřed nevykročí skupina, která může rozpoznat a rozumět Mesiášovi a této skryté síle, která byla ukryta před světem a které ještě nerozumí. Dej, Pane, aby toto uviděli. Protože o to prosíme ve Jménu Ježíše. Amen.

(Prázdné místo na pásce.)

*... moc právě teď,
Ó Pane, sešli tu moc svou teď
A křti každého z nás.*

*Byli v horním příbytku,
všichni spolu, byli tam
pak sestoupil Svatý Duch
jak přislíbil jim náš Pán.*

*Ó, sešli tu moc svou teď,
ó, sešli tu moc svou teď,
ó, sešli tu moc svou teď,
a křti každého z nás.*

⁸⁵ Jak Jej miluji! Právě sesílá svoji moc. Byli na horní síni, všichni jednomyslně. Vše světské z nich odešlo. Byli vyprázdněni a Duch Svatý přišel.

⁸⁶ Dnes říkají: „Pojď, vstup do církve, zapiš své jméno do knihy, nebo se skloň a řekni, ‚Vyznávám Krista jako Syna Božího‘ a vstaň.“

Đábel činí totéž. Jistě. Đábel byl pokřtěn, když byl pokřtěn Jidáš. Đábel vyšel ven a kázal evangelium, když Jidáš vyšel a kázal evangelium. Ale ďábel neobdržel Ducha Svatého. To je ono. To je to, v čem je ukryta síla, to zmrtvýchvstání, které to jistě ví bez stínu pochybností. Amen!

⁸⁷ On je zde! Tentýž Duch Svatý, který jediný byl s Mesiášem a je stále s Jeho Církví. Nikdy nás neopouští. „A aj, já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání světa. Amen. Skutky, které Já činím, i on činit bude, a větší nad ty činit bude; nebo Já jdu k Otcí svému.“

⁸⁸ Ale svět s tím činí kompromisy: „Ó, ty dny zanikly!“ A ďábel chce, abyste činili právě to. Oni vás chtějí oslnit. Bůh vás chce pokřtít. Bůh si přeje... říkáte: „Ó, nevěřím takovému podivnému chování.“ Jděte tak dál a žijte, jděte tak dál a žijte ve svých hříších, žijte ve svých hříších. Ale než shnijete, než odumřete vlastnímu myšlení, než odumřete vlastním představám a než budete obnoveni a znovuzrozeni, ten nový život bude po všech stránkách odlišný od toho, který zanikl.

⁸⁹ Obilní zrno se sází do země žluté a vzejde zelené. Sází se tvrdé, zastrkuje se, vzejde ohebné a vlaje spolu s větrem. Ó, Sláva, Haleluja! Když vítr začíná vát, zrno nemůže dělat nic jiného, než se pohybovat a obracet a to malé - to malé stéblo se ohýbá a raduje se, potom roste, samo se posilující. Nikdy nemůže vyrůst stéblo, aniž by zrno nezemřelo a neshnilo, nejenom zemřelo, ale neshnilo. Nikdy víc se nemůže vrátit, ale může z něj vzejít život.

⁹⁰ Jak už jsem před chvílí řekl, že zrození je hrozná věc, špinavá, nečistá, nejšpinavější ze všech, ale právě v tom spočívá život. Jestliže se považujete za špinavé, vy metodisté, baptisté a letničtí, považujete vaše vyznání víry za špinavé a umíráte u oltáře, potom do vás vejde nový život. Duch Svatý vás nad to povznese a vy uvidíte Boha.

⁹¹ Jednoho slavného dne Ho uvidíte. Jednoho dne na oné straně, mimo dosah smrti, tam Ho spatříte. Věříte tomu? Jednoho dne - mimo dosah smrti - mne očekává radostné ráno.

⁹² Včera v noci jsem stál zde nahoře na rohu a měl jsem dojem, že jsem viděl malého rabína Lawsona. Když býval zde dole a otáčel svou starou holí a tahal mne jejím koncem, kolem krku, sem nahoru na kazatelnu a zpíval onu píseň: „Tam na mne čeká...“

(Prázdne místo na pásce.)

⁹³ Něco se stalo! Vypudilo to svět ven. Začínám věci vidět jinak. Tolik jsem se trápil nad tím, jak jednají tito Američané, stále, rok za

rokem, jsem viděl ženy a muže, jak mravně klesají, jak upadají do hříchu, až jsem se z toho téměř dvakrát nebo třikrát zhroutil. Včera jsem řekl Bohu: „Už se kvůli tomu nebudu trápit. Tvoje Slovo říká, že to tak bude, já se pak postavím v trhlíně a budu proti tomu volat ze všech sil.“

94, Onehdy, když jsem stál u Greens Mill (Greenův Mlýn), ve své jeskyni, daleko v divočině, celý den jsem se modlil. A kolem třetí hodiny, když slunce už zapadalo a já jsem tam stál a rozhlížel se kolem, vyšel jsem z jeskyně na velkou skálu. A stál jsem tam, pohlížeje k východu, a velebil Boha. A mohl jsem vidět, jak slunce zapadalo mezi stromy za vrcholky hor, když jsem se díval z jednoho kaňonu do druhých, a na hojné listoví, které se ani nepohnulo. A řekl jsem: „Pane, jednoho dne jsi ukryl Mojžíše ve skalní rozsedlině a přešel jsi kolem něj, jelikož byl unaven. Ale Ty jsi šel kolem a on řekl, že to vypadalo jako záda nějakého muže.“ Řekl jsem: „Ukryj mne do rozsedliny, Pane.“ Právě tehdy se na jedné straně nade mnou pohnul lehký větřík směrem dolů mezi keře. Pohyboval se dále dolů přímo podél mě, malý větřík, který vál dolů a províval lesy. A já jsem tam stál.

*Jednoho dne, pouze Bůh ví kde nebo kdy,
kola smrtelného života se tiše a jistě zastaví,
potom půjdu přebývat na horu Sion.
Jednoho dne, mimo dosah smrti,
jednoho dne, jen Bůh ví kde nebo kdy,*

(Co se bude dít? Smrt všechna tato malá kolečka zastaví.)

*kola smrtelného života tiše a jistě se zastaví,
potom půjdu přebývat na horu Sion.*

*Pluj dolů, půvabný kočáre,
přijíždíš, abys mne odvezl domů;
Pluj dolů, půvabný kočáre,
jedeš, abys domů mne vzal*

*Jestliže se tam dostaneš přede mnou,
přijíždějící, abys mne odvezl domů;
řekni bratru Bosworthovi a také všem mým
přátelům,
že jen jedeš, abys mne odvezl domů.*

Teď pluj dolů... (Jednoho dne sjede dolů jako blesk, aby mne vyzvedl.) ... kočár... (Každý strom bude v plamenech: andělé Boží a ohnivý vůz.) ... aby mne dovezl domů;

*pluj dolů, půvabný kočáre,
přijíždíš, abys mne odvezl domů.*

⁹⁵ Jednoho dne... jednoho dne v nejhlubší hodině mé smrti se budu těšit z toho, jak On přijde. Tak je to správné.

*Dívám se přes Jordán a spatřil jsem,
jak přijíždí, aby mě odvezl domů;*

(Jako když se přes Jordán díval starý Eliáš.)

*Zástup zářících andělů přichází za mnou,
přichází, aby mne odvezli domů.
Pluj dolů, půvabný kočáre,
jedeš, abys domů mne vzal.*

⁹⁶ Pán Ježíš, ten požehnaný řidič tohoto kočáru, Lodivod staré lodi ze Siónu, lodky života, který proniká dolů touto budovou, mluvící, Jeho přítomnost je zde. Ten Duch Svatý, který Ho vzbudil z hrobu, je zde.

⁹⁷ Přihodilo se, že nebyly vydány žádné modlitební lístky, je zde někdo, koho neznám, kdo přišel zvenčí, za tím účelem abych se za něj modlil? Zvedněte ruce, vy, které neznám! Zvedněte ruce, já vás neznám. Vy, vy tam. Myslím toho malého chlapíka s knírkem tam vzadu, někdo tam vzadu tím směrem zvedl ruku. Ano, ty jsi zvedl ruku? V pořádku. Tam vzadu, vy pane? Dobrá. Všichni jste mi cizí. Věříte, že Pán Ježíš, ten pravý Pastýř stáda, je zde a věříte, že Jeho sliby jsou pravdivé? Posvěcuje svoji Církev a „skutky, které Já činím, i on činit bude, a větší nad ty činit bude; nebo Já jdu k Otci svému.“ Více než tyto! Věříte tomu?

⁹⁸ Zvedli jste ruce, vy, kteří mne neznáte? Věříte, že mi Bůh může říci, co je ve vašich srdcích, že ke mně mluví právě tak jako k ženě, která se dotkla Jeho roucha? Věříte, že On je Nejvyšší Kněz, kterého je možno se dotknout pocitem našich slabostí? Jestliže mi Bůh zjeví váš zdravotní stav, budete mi věřit, že jsem Jeho prorokem, budete věřit, že je zde přítomen a že to proto dovolí? Ty se modlíš za svou ženu. Má

zlomený, vykloubený kyčel. Tak je to. Jestliže je to pravda, povstaň. V pořádku, jdi ji vyhledat, dobrá. Amen.

⁹⁹ A co je s tebou, tam vzadu, ty malý muži s knírkem, který jsi vstal? Věříš celým svým srdcem? Věříš, že mi Bůh může sdělit tvoje nesnáze? Věříš, že tvůj syn bude v pořádku? Věříš? Máš syna, který byl raněn mozkovou mrtvicí. Tak je to. Ty nejsi... Je z Kentucky. Jestli je to pravda, zvedni svoji ruku, takhle. My se neznáme. Je to pravda? Důvěřujte Bohu. Věříš? Tak jak věříš, tak najdeš svého syna. Přijmi to do svého srdce...?...

¹⁰⁰ Kdo to zde ne - ne... Byl jste to vy? V pořádku, pane, věříš, že jsem Božím prorokem? Věříš celým svým srdcem? Nemusíš vstávat, jen tam zůstaň. V pořádku, tvůj problém je cukrovka!

A to trápí tvoji nohu. Jsi z Ohia. Jmenuješ se pan Miller. Jdi domů a buď zdrav.

V pořádku. Věřte celým svým srdcem. V pořádku. Věříš tomu?... Můžeš tomu věřit!...

¹⁰¹ Ta paní vedle tebe se zvedla. Velká paní s brýlemi, věříte celým svým srdcem? Věříte tomu? Věříte, že jsem Boží služebník? Věříte? V pořádku. Jestliže mi Bůh může říci, jakou máte potíž, uvěříte? Srdeční potíže. V pořádku! Zvedněte ruku, jestliže to souhlasí. V pořádku.

¹⁰² Paní vedle tebe se zvedla. - Srdce! - ale ve skutečnosti jsou to vaše oči! Znáš ji. V pořádku, jestliže můžeš věřit!

¹⁰³ Tam ten muž vzadu má také srdeční potíže a kožní chorobu. Věříte, že vás Bůh uzdraví? Věříte, pane?

¹⁰⁴ Tam někde vzadu zvedl nějaký muž své ruce, který mne... pan Schubert. Dobře, pane. Dobře. Věříte? Je to také kvůli vašim očím, že ano? Modlíte se také za svoji matku, která sedí venku. Je-li tomu tak, zvedněte ruku. Jsme si cizí. Je to tak?

Podejte si ruku, podejte si navzájem ruku. V pořádku. Tak je to správné. Jestliže můžete věřit, můžete přijímat!

¹⁰⁵ Z mrtvých vstalý Ježíš Kristus je v této budově. On je tentýž. Co to pro tebe znamená? Nechal jsi svět, aby z tebe vysál všechnu tvoji sílu? Sláva. Přeji si znovuzrození. Přeji si nový život. Nestarám se o to, kterým letadlem to přiletí, jestliže mám být náboženským fanatikem anebo něčím jiným. Nestarám se, jakým letadlem to přiletí. Přeji si

skutečného Ducha Svatého, který je nyní se mnou. Přeji si Ho podržet! Chtěl bych raději Jej, než všechno jiné na světě. Amen! Věříš? Věříš, že On je zde?

106 Vložte jeden na druhého ruce. Řekněte mi, co více by mohl udělat? Nic! Mějte nyní víru. Věřte, že ty potíže jsou pryč.

107 Pane Bože, Stvořiteli nebe a země, Původče věčného života a Dárče všech dobrých darů, pomazání Tvého Ducha je zde, Pane, a to vypadá, jako kdyby celá budova dýchala, pohybovala se kupředu a zpět. Proč tomu lidé nemohou rozumět, Pane? Tak velice se spolčili se světem a stali se tak chladnými, formálními a naškrobenými, že už Tě více nepoznávají? Pane Bože, ať se tato síla dotkne každého a ať je každý nemocný uzdraven, každý hříšník zachráněn a Bohu budiž sláva. Prosim o to skrze Ježíše Krista, Syna Božího. Amen.

108 Věříte tomu? Zvedněte ruce. Přijímáte vaše uzdravení? Bůh vám žehnej. Nyní jděte a nalezněte to tak, jak jste tomu uvěřili, a bude tomu tak. Dostává se mi vidění ohledně dalších. V pořádku. Musím se dnes večer vrátit.

109 Jestliže nyní nevěříte, pak už nikdy neuvěříte. Tak je to. Ježíš to jednou učinil a oni říkali, „Ty jsi... My víme, že když Mesiáš přijde, že nám to řekne.“ Ona řekla: „Vím, že to Mesiáš učiní. Ale kdo jsi Ty?“ On řekl: „Já jsem.“

110 Potom běžela do města a říkala: „Pojďte a vizte člověka, který mi řekl všechno, co jsem kdy činila. Není snad On, ten Kristus?“

111 On řekl: „Tyto věci se budou utvářet v posledních dnech. Církev bude kázat pravdu, bude stát ve Slově. Bude ostříhat všechna Boží přikázání. Nebude se spolčovat se světem. A skrze ně budu působit a konat stejné věci.“

112 Ale On řekl: „Budou bezcitní, nesmiřitelní, pomlouvační, nezdrženliví, hrubí, nepřátelé dobra, zrádci, ukvapení, nadutí, milující rozkoše více než Boha, falešní žalobci, budou mít vnější způsob zbožnosti“ (Verze Krále Jakuba), budou velmi pobožní, budou chodit do církví. „Budou mít vnější způsob zbožnosti, ale zřeknou se její moci. A od takových se odvracej.“

113 Ti z vás, které On právě teď vyvolal, a byli jste na kterémkoli místě v modlitebně, vidění vycházelo ze mě. Jestliže to, co jsem říkal, byla pravda a já jsem to o vás nevěděl, zvedněte ruce, každý kdo to byl. V celém shromáždění, každý... všude. Správně. Vidíte? - Neznal

jsem je, nikdy jsem je neviděl; ale Duch Svátý je zde a On je zná. Nevidíte, že to nejsem já?

¹¹⁴ Slyšte! Jestliže mne On tím pověřil, On mi také svěří Pravdu Slova, protože Pravda může přijít toliko skrze Slovo. „Dělejte pokání, a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na znamení odpuštění hříchů, a přijmete dar Ducha Svatého. Toto zaslíbení totiž platí vám i vašim dětem i všem, kdo jsou daleko, kohokoli povolá Pán náš Bůh.“ Věříte tomu? Zakrátko bude bohoslužba se křtem.

¹¹⁵ Skloňme svoje hlavy! Prosím pastora, aby se modlil, zatím co se oni připraví ke křtu. Myslím, že se budou konat bohoslužby se křtem. V pořádku.

